

اهمیت تعدد مشایخ

مایکل براون

زمانی که در میلان زندگی می‌کردم، از پیاده‌روی دور قلعه‌ی سفورزا لذت می‌بردم. این قلعه که در قرن پانزدهم ساخته شده بود، برای صدها سال یکی از بزرگترین دژهای اروپا بود. دیوارهای عظیم آن که بیش از سی متر ارتفاع داشتند، مانند موجی بلند از آجر بر فراز خندق بیرونی قلعه خودنمایی می‌کردند و آن را عملاً غیر قابل نفوذ می‌ساختند. زمانی این دیوارها کل شهر را احاطه کرده بودند و از ساکنان در برابر حملات محافظت می‌کردند و حس امنیت به آنها می‌دادند. در دنیای قرون وسطی، شهری بدون دیوار غیر قابل تصور بود، زیرا در این صورت، بی‌دفاع بود و به نظر می‌رسید دوام زیادی نداشته باشد.

دیوارهای عظیم این شهر باستانی، ضرورت تعدد رهبران در کلیسا را به تصویر می‌کشد. همانطور که خندق‌ها و دروازه‌های مستحکم به حفظ امنیت و پیشرفت شهر کمک می‌کردند، تعدد ناظران وفادار در کلیسا نیز به حفظ حیات در پادشاهی خدا کمک می‌کند. کلیسایی که در آن شبان ارشد تنها رهبر باشد یا بیشترین اقتدار را در میان رهبران خود داشته باشد، در موقعیتی بسیار آسیب‌پذیر قرار دارد و در معرض خطرات قدرت، شخصیت و نزاع قرار می‌گیرد. کافی است نگاهی به مسیر بسیاری از کلیساهای اونجلیکال و تاثیرگذار در سال‌های اخیر بیندازیم تا صحت این موضوع را دریابیم. در اکثر موارد، فروپاشی نهایی به دلیل فقدان اقتدار مشترک در میان گروهی از رهبران رخ داده است.

ضرورت تعدد مشایخ در کلیسا، حداقل چهار دلیل کتاب مقدسی و کاربردی دارد. نخست اینکه، تعدد مشایخ پاسخ‌گویی بیشتری در کلیسا به وجود می‌آورد. بر طبق کتاب مقدس، ایمانداران مسئول تعلیم و زندگی در کلیسا هستند. باور و نحوه‌ی زندگی ایشان باید مطابق با کلام خدا باشد. مشایخ کلیسای محلی مسئولیت سنگینی در زمینه‌ی پاسخ‌گو نمودن اعضای جماعت کلیسای دارند. نویسنده‌ی عبرانیان می‌گوید: «مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نمایند، زیرا که ایشان پاسبانی جان‌های شما را می‌کنند، چون که حساب خواهند داد تا آن را به خوشی نه به ناله به جا آورند، زیرا که این شما را مفید نیست» (عبرانیان ۱۳: ۱۷). توجه کنید که این آیه در مورد رهبران به شکل جمع صحبت می‌کند. مسیحیان نباید فقط به یک رهبر پاسخ‌گو باشند. بلکه، مسیح از طریق تعدد مشایخ، از کلیسای خود مراقبت می‌کند. این مسئولیت مشترک، از گله در برابر سوء استفاده‌ی روحانی و درگیری‌ها محافظت می‌کند، زیرا این مسائل بیشتر در کلیسایی به وجود می‌آید که همه به یک نفر پاسخ‌گو هستند.

علاوه بر این، خود شبان نیز به مشایخ پاسخ‌گو است. الگوی کتاب مقدسی برای اداره‌ی کلیسا، یک نظام طبقاتی نیست که در آن، شبان ارشد، اسقف مسلط بر مشایخ کلیسا باشد. در عهد جدید، «اسقف‌ها» (که «ناظران» نیز ترجمه شده است) و «مشایخ» (که از «پریزبیترز» ترجمه شده است) مترادف هستند. به‌طور مثال، وقتی پولس به تیتوس دستور می‌دهد که «کشیشان در هر شهر مقرر»

کند (تیطس ۱: ۵)، خصوصیات این مشایخ را برمی‌شمرد و آنان را اسقف می‌نامد: «زیرا که اُسُقُف می‌باید چون وکیل خدا بی‌ملامت باشد» (تیطس ۱: ۷). او برای توصیف یک مقام، از دو اصطلاح استفاده می‌کند. پولس نیز به همین شکل، هنگام خداحافظی با رهبران کلیسای افسس «کشیشان کلیسا را طلبید» (اعمال رسولان ۲۰: ۱۷). سپس، آنان را «ناظران» یا «اسقف‌های» کلیسای خدا خطاب کرد (اعمال رسولان ۲۰: ۲۸). این اصطلاحات هرگز در کتاب مقدس در توصیف مقام‌های مختلف یا یک رهبر که به تنهایی کلیسا را اداره کند، به کار نرفته‌اند. این یعنی، شبان در جماعت کلیسایی، دوشادوش مشایخ دیگر خدمت می‌کند، اما بر آنان مسلط نیست. او یک شیخ است که «در کلام و تعلیم محنت» می‌کشد (اول تیموتائوس ۵: ۱۷). با اینکه او تعلیم کتاب مقدسی و عطایای روحانی برای بخش‌بندی و طبقه‌بندی درست کلام خدا دارد، اما رای او مهم‌تر از رای سایر مشایخ نیست؛ همچنین، بر توافق عمومی حق و توندارد. او در هماهنگی با سایر مشایخ کار می‌کند، به رهبری آنان احترام می‌گذارد و مطیع حکمت جمعی آنان است. در کلیسا هیچ جایی برای رهبری که به تنهایی بر دیگران مسلط باشد، وجود ندارد. تنها «رئیس» کلیسا، خداوند عیسی مسیح است. فقط او سر بدن است (افسسیان ۱: ۲۰-۲۲).

دوم اینکه، تعدد مشایخ این فرصت را در اختیار کلیسا قرار می‌دهد که در ماموریت خود به بالاترین میزان موفقیت برسد. عیسی قبل از صعود به آسمان به کلیسا فرمان حرکت داد:

«پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت، تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته، همه‌ی اُمّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید. و ایشان را تعلیم دهید که همه‌ی اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.» (متی ۲۸: ۱۸-۲۰)

طبق گفته‌ی خداوندمان، هدف ماموریت کلیسا شاگردسازی است. روش اجرای ماموریت کلیسا عبارت است از خدمت کلام و آیین‌ها در کلیسای محلی. مسیح به این شکل انتخاب کرده تا قوم آزاد شده‌ی خود را گرد هم آورد، پرستش آنان را بپذیرد، ایمانشان را پرورش دهد و آنان را به‌عنوان یک جماعت ریشه‌دار و استوار در محبت، به یکدیگر پیوند دهد (رومیان ۱۲: ۱؛ افسسیان ۴: ۱؛ فیلیپیان ۱: ۲۷-۲: ۱۱).

اما بدون تعدد مشایخ در کلیسای محلی، هیچ یک از این امور ممکن نیست. خدمت کلام تنها به خادم کلام وابسته نیست. رسولان مشایخ را به کار نظارت بر جماعت (اعمال رسولان ۱۴: ۲۱-۲۳؛ ر.ک. فیلیپیان ۱: ۱؛ یعقوب ۵: ۱۴) و شماسان را به خدمت کردن به بدن توأم با رحمت (اعمال رسولان ۶: ۱-۷) منصوب کردند. اگر این مقام‌ها در نقش‌هایی که خدا برای آنان تعیین کرده عمل نکنند، شبان نمی‌تواند خود را به دعا، موعظه و تعلیم کلام وقف کند. او به ناچار غرق در امور اجرایی کلیسا و وظایفی می‌شود که متعلق به مشایخ و شماسان هستند. در بدترین حالت، ماموریت کلیسا بر اساس رویای خود تعریف کرده و خدمت را حول محور عطایا و شخصیت خود بنا می‌کند. وقتی این اتفاق‌ها رخ می‌دهند، نتایج روحانی فاجعه‌باری پدید می‌آیند. وقتی جماعتی از برکت چند

خادم امین برخوردار باشد، نتایج مفیدی به بار می‌آید: «و کلام خدا ترقی نمود، و عدد شاگردان در اورشلیم به غایت می‌افزود.» (اعمال رسولان ۶: ۷)

سوم اینکه، تعدد مشایخ به کلیسا کمک می‌کنند که حقیقت را بهتر پاسبانی کنند. پولس در تشویق مشایخ افسس این‌طور گفت:

«پس نگاه دارید خویشتن و تمامی آن گله را که روح القدس شما را بر آن اَشْقَف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آن را به خون خود خریده است. زیرا من می‌دانم که بعد از رحلت من، گرگان درنده به میان شما در خواهند آمد که بر گله ترخم نخواهند نمود، و از میان خود شما مردمانی خواهند برخاست که سخنان کج خواهند گفت تا شاگردان را در عقب خود بکشند.» (اعمال رسولان ۲۰: ۲۸-۳۰)

مشایخ مسئولیت حفظ پاکی کلام و آیین‌ها را در کلیسای محلی بر عهده دارند. آنان باید هشیار باشند تا از انجیل محافظت کنند تا هر نسلی بتواند آن را از نو فهمیده و متوجه شود. ما در دورانی زندگی می‌کنیم که مردم «زیرا ایامی می‌آید که تعلیم صحیح را متحمل نخواهند شد، بلکه بر حسب شهوات خود خارش گوش‌ها داشته، معلّمان را بر خود فراهم خواهند آورد» (دوم تیموتائوس ۴: ۳). گروه مشایخ در کلیسای محلی کمک می‌کنند که جماعت به لحاظ تعلیم در مسیر درست قرار بگیرند و با خیالات الهیاتی و عقاید شخصی یک رهبر از راه منحرف نشوند. همان‌طور که امثال می‌گوید: «سلامتی از کثرت مشیران است» (امثال ۱۱: ۱۴).

چهارم اینکه، تعدد مشایخ محافظت شبانی عظیمتری به گله‌ی مسیح می‌بخشد. در عهدعتیق، تعداد کثیری از مشایخ به خدمت گماشته می‌شدند تا در مراقبت و محافظت از قوم خدا به موسی کمک کنند. خداوند از روحی که بر موسی بود به هفتاد شیخ بخشید تا در حمل این بار کمک کنند (اعداد ۱۱: ۱۶-۱۷). به همین نحو، در کلیسای عهدجدید، مشایخ مسئولیت مراقبت و خدمت شبانی را بر عهده داشتند. پطرس می‌نویسد: «پیران را در میان شما نصیحت می‌کنم... گله‌ی خدا را که در میان شماست بچرانید و نظارت آن را بکنید» (اول پطرس ۵: ۱-۲). مشایخ این کار را از طرق مختلف انجام می‌دهند. آنان از طریق ملاقات با خانواده‌ها و تادیب کتاب مقدسی، از گله شبانی می‌کنند. همچنین، در تعلیم به جوانان کلیسا و پیشبرد فعالانه‌ی کار بشارت و ماموریت‌ها کمک می‌کنند. آنان مشاوره‌ی کتاب مقدسی می‌دهند و به بیماران و کسانی که فوت شده‌اند، خدمت‌رسانی می‌کنند. خلاصه اینکه، مطمئن می‌شوند که گله سالم است و همه چیز در کلیسا به درستی و به خوبی پیش می‌رود. هیچ انسانی همه‌ی عطایای لازم برای بنای کلیسا را ندارد. تعدد مشایخ به جماعت کلیسایی این امکان را می‌دهد که از مراقبت شبانی بیشتری برخوردار باشند، به این طریق که افراد با عطایای مختلف را در رهبری کلیسا به کار می‌گیرد تا بتوانند نقاط قوت شبان را تکمیل نموده و ضعف‌های او را جبران نمایند.

خود من به‌عنوان یک شبان، خدا را شکر می‌کنم که بسیاری از مشایخ با خدایی را همراه خود دارم که در بیست سال اخیر در آمریکا و ایتالیا با آنان خدمت کرده‌ام. شکرگزار هستم به خاطر راه‌هایی که مرا برای تعلیم و رفتار پاسخ‌گو می‌گرداند، و به من محبت و جسارت این را داده‌اند تا در صورت نیاز خودم را اصلاح کنم. خدا را شکر می‌کنم به خاطر تعهدی که برای ماموریت کلیسا دارند، همیشه به من یادآوری می‌کنند که این ماموریت درباره‌ی اعلان مسیح از راه فیض است. قدردان وفاداری آنان به انجیل و اعتقادنامه‌ها و اعترافنامه‌های دوران اصلاحات هستم که به من کمک می‌کنند به لحاظ الهیاتی در راه درست قرار گیرم و تمرکز از عیسی دور

نشود. شکرگزارم که با اشتیاق خود در به کارگیری عطایا، در جهت مراقبت شبانی و سلامت روحانی گله، الگویی از رهبری و خدمت مسیح‌گونه پیش روی ما قرار داده‌اند. مطابق با وعده‌ی کتاب مقدس، وقتی شبان اعظم ظاهر شود، «تاج ناپژمرده‌ی جلال را بیابید» (اول پطرس ۵: ۴). تا آن زمان، امیدواریم که عیسای پادشاه همچنان دیوارهای پادشاهی خود را در تمام کلیساهای محلی که از تعداد مشایخ وفادار برخوردارند، تقویت نماید.

این مقاله در مجله [تیبیل تاک](#) منتشر شده است.

کشیش مایکل جی. براون، کشیش کلیسای چی‌پزا ریفورماتا فیلادلفیا در میلان ایتالیا و میسیون اتحادیه کلیساهای مسیحی اصلاح‌شده‌ی آمریکای شمالی (URCNA) است. او به نویسندگی و همکاری در تألیف چندین کتاب پرداخته است، از جمله «عهد مقدس: کاوشی در الهیات عهد»، «مسیح و شرط عهد» و «تفسیر نامه‌ی دوم تیموتائوس در مجموعه‌ی لکتیو کونتینوا».